

CUKROVÁ

ZEĎ

MILAN
BUKOVECKÝ

Poezie, prózy a glosy z let 1975–2010

Cukrová zed'

Milan Bukovecký

Poezie, prózy a glosy z let 1975 – 2010

TZ-one

*S obelisky leží bez kenkarty
Neznělé hlásky vtisklé na rty
A naše trýzně budou zticha
Jen převeliká pýcha, zůstává*

INFORMACE PRO UŽIVATELE TÉTO KNIHY

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v žádné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je určeno jen osobě, která ji legálně nabyla, a to v rozsahu stanoveném autorským zákonem.

Jakékoliv neoprávněné užití jako např. kopírování, úpravy, konverze do jiných formátů, prodej, pronájem, půjčování, darování, umístování na servery, sdílení atp. je zakázáno!

Vydání první 2017

© Milan Bukovecký

Illustrations © Pavel Smolík

S laskavým souhlasem Pavla Smolíka a majitele většiny obrazů Michala Bukoveckého.

© Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one

ISBN: 978-80-7539-050-9 (ePub verze)

ISBN: 978-80-7539-051-6 (mobi verze)

ISBN: 978-80-7539-052-3 (PDF verze)

Je to aréna mé generace. Mládí a sny. Některé dny byly skutečně velmi hezké. Bída současnosti je nabídla.

Milan Bukovecký - autorská recitace
audiozáznamy v mp3

Cukrová zeď

Brixen

Dvacet let poté

Emoce

Chodiš mi do snů

Měl jsem sen

Měl jsem strach

Podivuhodné odpoledne s habry

Půlnoční mše

Praha v šeru večera

Únor 1948

Katedrála

I. CUKROVÁ ZEĎ

Cuková zeď - mp3 audio záznam autora

Každé úterý, když den seděl v peřinách a dřímal
S mojí milou jsem ždímal cípy voňavého prádla
Na varném kotli prádelny bublala poklice

Horké pádlo vařečky, tak jako každou sobotu
Když jsem zatopil v lázeňských kamnech
A poléval jí vlasy chrličí zinkového kýble

Voda vytékala proudy do linky jejího těla
Kde kapky jak opožděné slzy držely stráž
Stáž času, abych je pozdržené do červena utřel

A když jsme šli nazí po schodech do pokoje
Koláče něhy nás vítaly u napnuté selské kapny
Od babky dračky, plné nadraného peří

Každé úterý a sobotu jsem otevřel
Měkké svahy země

II. NĚCO TI ŘEKNU

Něco Ti řeknu

Na ocelové zeleni klasů trčely šedé palice žita
Pažitky až růžové trávy komíhaly v rudém slunci

Běžel jsem a s honci-vlčími máky, píchal holí obrazy
Zkusil jsem naráz souboje s palicemi makového pole

Trochu se hledal, jak prsty okurky kvašky v láku
Jasně to vidím, máky ležely u táhlé cesty s houštím

Kde naše těla spouštěla kyvadlem srdce zvonu
Klimbaný den se pohnul, tonul jsem představami

V sukni večera přišel

Točí se mé oči, točí

Na mostku rezavěl pochozí oblouk a očiska plechu
Děšť kvokal na podkladu suříku a běžné bílé barvy

Larvy komárů v kouři potoka už čekaly první vzlety
I prokletí básníci se spletli a přešli do volného verše

Chce to začít znovu, na kovu, ještě jednou neuškodí
Takhle to je, lokal jsem děšť a jeho slzy obtáhly tělo

Nechci být drzý, jak by se skvělo, kdybys to byla ty
Já ne, to ty, panečku

Zajíci, tak utíkej

Přede mnou, tři metry v protisměru, seděl zajíc
Navíc, tři sta let stará lípa ševelila s malými motýlky

Pod obzorem se krčila křídylky dlouhá krajina jara
S člověkem mezi poli párala měřice žluté řepky

S koly brumlavého traktoru houpala myšlenky předka
Měl jsem v průzoru ušáka na smeči, tenčil se a tančil

Chvíli se mnou venčil, ničil nervy, pak utíkal

Ráno

Šály mlhy si lehly po deštěm zvalené pšenici
Jak ospalky v očích mi zadržly koukat za hory

Na potrhaný fábor vlezlo kdeco, i s mozolem
Vidím brousek a nože na blatech s rašelinou

Bahenní plyny na číhané vzdychají po masu
K přeludu bych hodil laso, abych se neztratil

Určitě by mě vytáhl, pokropil tělo kýbly rosy
Ale nespádl jsem a nikdy se tam neutopil

Jen lest klidné mlhy
Číhala u cest

Slunovrat

Čekal jsem na nejdelší den roku
abych posekal trávu

Opravdu nekončil, kytary trampů
plenily háv ohýnku

Z dýnka klobouku líně teklo pivo
žlábkem krempy

Myslel jsem, že dívka v maskáčích
nabídne rum i z boty

Na oplátku ukázal prostý kempink
střechu nad hlavou

Ale z klotu vojenské bundy vyňala
malou placaticí

Hoci jsem po hltu slivovice, hadicí
zbytečně plavil kytky

Jako profík s kosou mě učila kosit
slitky zbytku noci

Z pěsti slasti nekonečně přšelo

S čerty nejsou žerty

Pod stromem v trávě leželo právě spadlé jablko
Tak jsem se sehnul, dotknul se, bylo přímo teplé

Sepnulo mi, na zemi, čeká rýmu a od vos shnije
Vjé, hnal sedlák koně ulicí, jako by nebyl traktor

Jejich klapavé motory, špalíky pneumatik v poli
Klidně bych to mohl s nimi osolit, holit lány žita

Aby mě tvůj úsměv ráno skolil, řekl mi o životě
Cítíš nitě břicha, ptáš se a dala jsi mi na krk ruce

Věšela si je za brk šije, klidně's to měla v plánu
Neskutečná náplň ňader do mě mašli dětství lila

Rarášku, na zemi leží zavile jablko, jen ho podat
To ty

Na horizontu ježatého pole ztuhly laně
Plání se rozběhli na šňůrách zuřiví psi

Sedláci vezli silnicí fůru balíků slámy
Pod střechou lípy jedli trampíci chleba

Slunce jim přálo za bachratými mraky
Jak déšť viselo v remíze kaliny a trávy

Právě si ucucló šťávu rudé mirabelky
Končilo polednem velké dny na zemi

Blažený dotyk léta

Šípky

U silnice, na kraji pole, rostly šípky
Pozorovalo mě káně na jeden dolet
Keře těch rudých mulet tak dráždily
Trhal jsem větev na trny ostré šípky

Hledal Tě v jejich keři, prsty v nich
Klel zemitě, proklatě, vzbud' se dítě
Bloudím na cestě s vestou podzimu
Ještě pár ozimů a bude určitě po mně

Přesto jsem ještě neskončil

V pasti mého přeludu

Na porcelán izolátoru bzučely dráty
Spustily tirádu oceli elektrické věže
Sonické otěže čekaly, až železo zbělá

Obrazy ohnice, půl sošky cherubína
V sukni baleríny, bouquet číše vína
Takhle, s mosaznou klikou flašinetu

Růžolící chlápek točil

Most

Přišli chlapi, napili se ze sklínky slivovice
Stavěli divoce most ze železa přes potok

Ranní sondou sloupu vězeli mezi šrouby
Kloubili všechen ten vercajk, abych přešel

Tak, že nejdřív půjdou děti krok sun krok
Den skončí, spadne slunce, také červánky

Osvítí dívce snop pletiva z boků mozaiky
Uletí jí zmatená šála, zřejmě se bude zdát

Pes štěká, na potoce už stojí most
Na jeho oblouku

Žena

Slavnost Svatého Floriána

Na konci ulice, až uprostřed Moravy
Tam kde končí autobus
Rozfoukal vítr jak kakabus v pústu
Studenou břechku louže
V pustině práce, daleko od globálních
Manažerů růstu

Blondřatě ženě shrnul tepla proužek
Z pod, lemu její sukně
Nesla táč rozlitých panáků slivovice
Míra na milimetr přesně
V závanu drsné vůně pánské kolínské
Vypadala tak jasně

Bác, poleno hasič ji nechal upadnout
Na koleno v rovině
Táč pokropil zem pod jejíma nohama
Boty křísly v trávě
Hospodský právě volal
Pivo a klobásy

Už zítra

Pod kopcem rozlezlé vesnice u veselých lidí práce
Až zabliká okny usedlostí blesk vánoční žárovíčky

Půjdu do kostela, kde dětičky zahrají drama Krista
A na kliku vchodu si neslušně pověsí herní cvičky

Vědomě opomenu, když jsem byl malý a nesl kříž
Kolem hospody, kde naráželi ze sudu pivo do díže

Trochu ho slízal štěstím, plivl a slina letěla klestím
Křesla sirka a ještěže neshořel stoh na strnisku pole

Tam dole, kde sedlákům spí pole
Ježíšův chléb

Půlnoční mše - mp3 audio záznam autora

Pěchota náboženského davu klečela v písmenkách cyrilice
Pole před kostelem zryla jak slepice všemi těmi rypáky aut

U flaut antických sloupů pak kohoutí farář pouštěl bubliny
Měl jsem vidiny, jak si povídám s Ježíškem a jeho matkou

Zatímco falešný sluha s ofertou vyžebrał peníze mé družky
A povaleči rouškou lihu pod čepicí zaslepili dechem kruhy

Důležitě, pod pruhy klenby, se potáceli na nohách z korku
Zrovna, když varhany rozvlnily sličné tóny do klobouku

Nalezly po anemickém vzorku, až do morku holenní kosti
Že jsem mlčel a hledal místo jak pohostit, noc zázraku

Lod' už plula a v náznaku, že krev by mohla prýštit
Fresky dlaní se chtěly domluvit s Bohem

Marně, na stigmata nás bylo moc

Svátky

V žáru pilinových kamen vonělo dřevo
Nahřálo ředkev kněze s červotoči kříže
Stříšce okna čiré kapky z houně sněhu
Vrkaví holubi klovali na parapetu déšť

S širáky mraku šli kaluží podél baráku
Světly modré linky krájeli zrcadlo svět
Vesmírem padaly měsíčky mandarinky
V cikádě rýmu sletěla rozbitá prasátka

Písky pouště slov mykal fantóm peněz
Obličej čajové svíčky svlékl škrabošku
Prapor knotu čeřil sodou vosku škopek
Olověný kousek času už dávno zasyčel

Kde jsou ty dětské oči

Vesnici chrání na stráni hradby topolů
Jasně, že jsou k užitku, cokoli se užije
Možná i jakoby chmýří odraného peří
Od dveří domu je rýžák koštěte umete

Přes jeho očka zve na včerejšek draček
Maminka válela šišky, ženy draly peří
Ves dýchala bříšky na sněhové vločky
Polednice dělala oči na ledovém oknu

Měl jsem vinu, leč pasti jejího dechu
Slyším vzdech, dotek u holého topolu
Poprášil jsem jí prachem z bílého peří
Hledal med, bědovala růžová babička

Mávla nějaká tyčka, plácla mě rukou
Ženy božovaly, seděly a mezi koleny
Svíraly albín husy, nacpaly je šiškou
Smály se jak prvně foceně do alba

Moje vina, byl jsem kluk, brko malé
Přišel dědeček, halekal si v hospodě
V koutku rtů mu visela paráda fajfky
Na kamnech trajdalo kafe z cikorky

Všechny ty holky už oprášily zástěry
Vešly do sibérie a vděčně hlaholil

U studny se bíle batolily víly férie
Matka mě vzala za ruku a políbila

Třešňový týden

Osladil jsem čaj lžičkou z loňského medu 1.6.2007
Svedla mě vůně běloby z hroznů střemchy

Zdarma klovala se špačky třešňové soté
Našla červenou záři nad ovocným sadem

Během týdne, zrovna dneska, zružověly
Nalily se pěkně, jako kdysi na Havraníku
Matka svítí v pytlíku tátova battle dressu 1952
Děda nese košík třešní do papírové lísky

Jako kuň se stáhnutými pysky táhne káru
Až na dvůr, v kopretinách žulové silnice

Farář dostal na kůr kilový sáček
Dva učitelka z jednotřídky

Ještě pugét kytky
Také krámský z koloniálu

Kvapem jsem koupil rum a vodku
Děda v nich namočil višně s cukrem

Ne, aby ses namazal, řekla babička
Padaly americké balony

Umíraly na našem poli u rybníka
Maminka se těšila na nové šaty

Visely po topolech
Museli jsme pro žebříky

Navzdory žalobníkům je strhli
Ještě plakáty a falešné peníze

Možná Mandelinku bramborovou
Amerického brouka

Ťuhýk houkal
Hezký den

Na faře nebylo rušno

Jenom na Velký pátek neklínká srdce kolokol
Paraple kostela nedusí lokomotivu bim a bam

Asi jsem klimbal, když v nivó přiběhla s tóny
Nálož čistého altu, s notami svlékla kancionál

Akustický stesk kytar donesl od pumpy blues
Soul otázek, proč s ideály musí jít za lumpem

Atakoval magii času, stresy Chrámové hory
Nářek plaček: *Ježíš sám chtěl, s čeládkou šel*

Na rohu vikářství štěkal pes
Kristus možná přijde

III. SKLENĚNÉ MĚSTO

básně z let 2005-2010

Skleněné město

Slunce za determálními skly bylo líné
Nikoho neseškvařilo
Jen vařilo těsto pocitů
Zářilo, dělalo si atomy vizitu
Ve městě, polepeném asfaltem a hliníkem
Na to tata, hodil jsem pětníkem
Když mě v bontonu
Napadl bonmot středověku
Králi patří, co je krále

A jako na bienále
Koukal jsem na malé rappery v brejku
Dole na ulici, jak kejklíři
Šly jim do tónu
Slečny v kartonu vytahaného svetru
Roštěnky, kam jdete, volali na ně
Jste tak tenký, ve šminkách od maminky
Anorektičky, všechny ty věcičky
Nechte si tady venku
Ty svoje vnady, kalhotky a podprsenku
Koupíme vám rohlíky a blouzky
Jestlipak to máte takhle ouzký

Poslouchal jsem, řeka tekla
Toulavá babka vlekla kočárek
Zlá doba, zlé děti, zlé město, řekla
Ustlala si na igelitu
Na pětině pažitů trávy
Běžel ji vyhnat buržoazní slouha
A protiletadlovými reflektory

Porážel zaskleněné domy
Červené cihly staré citadely
Razií napadal i její toulavé štace

A nad Vidoulí, kam utíkala
Nad čertem antény mrakodrapu
Oslepení hvězdní ptáci
Ukázali práci transcendentálního terče
Nevysvětlitelné touhy mé civilizace

Aprílem se tlačká kačena, cestou, uprostřed města
Šel jsem bruslit, šlajfky přes ramena, trochu mrzlo

Vrata průplavu vrzla, od porodnice se kolíbá žena
Břicho těhulky razí pupík na omrzlé šajny slunce

Zdá se, je to mince, nad stadionem Štvanice svítí
Chlouba hubice neonové trubice pak bude zavírat

Přivírám vzpomínku, jak domino si složím vláček
První ptáček z Afriky už přilétá

Mami

Ve stráni, o jaké snili developeři, máme chatu
Oči vždy sletí z blatouchů až k lodím na řece

Vidím se, jdu nábřežím, zplodilo nedělní ženy
Načechrá jim kadeře, někdo zas otevírá dveře

Zve je, ale příběh mi utne kolík televizní věže
Jak redispero máčené do uhlí, na kterém spala

Kapsinusová, zase story, spolužačka z brigády
Strhla štoky do hlíny, aby si nepoškrábala záda

Ne tak úplně, i mně byly horké, ty červené jíly
Jako západ slunce plynou rohože vzpomínky

Kde ženy kvitovaly, jak muži je v peří hladí
Pod Trójou plují nákladní lodě-remorkéry

Kdo nevěří, ať se jde podívat

Zdály se až těžké
ty bachraté barvy teplého podzimu

Na stráních k Vypichu
zalehly ozimy stovky aut

Také halt křižovatky zahnal zmatky
přizval světlo Měsíce

Kvazi scénu vypral selen
usnul v času ptáka

Krákal

Škoda, že za malou chvíli
semafor vše rozhodil

Dychtivé davy u orloje čekaly
Až smrtka spustí tisíce fanfár
Jazykem opustí strojky pusu
Syky husy zdusí dráty loutky

Jejíž choutky napadlo slunce
Jako barbar s onucí vesmíru
Dráždilo blesky skla výkladu
Lesklými drápy světelné nitě

Smály se movité zbytky lidí
Přišly zpité se šiškami párku
Koukat směšně na zlaté tele
Lesk dárku, hodinky Cartier

Tikaly přesně, nahý krupiér
Líc rulety, lůno měkké ženy
Kolečko zubů ze živé scény
Ložené album reliéfu nebe

Zbloudil tam cestou satelit
Točil elipsy kolem Země
To asi abych nebyl sám

Alchymisté odlili, podle not stupnice, zvony
Burlaci je vratké dovezli na břichu pontonu

Z teritoria Kapucínů zběhli mniši na fotonu
Lstivý kostelník si počkal, až se naráz ztiší

Pak je natáhl na skřípec, zvědavce v limbu
Počkal si Bimbo, než zvonky rozklinkal

V dálce se blížila živá tělesa žen
Kolokoly dřely píseň

Mniši začali couvat

Hazard

Peníze neměníme
Telefony nedobíjíme
Jízdenky neprodáváme
Výhružný příkaz kanceláře

Kde jsem si chtěl pojistit nohy
Když mi napančované slunce
Umylo kluzkou zebrou na přechodu
A kdyby kožená prdel nezazvonila

Asi bych pod jeho tramvají zhebnul
Dobrý den, říkám pojišťovákovi
Cvalík zíral, jakéže to mám přání
Myslel, že jsem kuň Převalského

Zavoláme vedoucímu, vykoktal se
Ten prskal, proč nejsem ženská
Celebrita tenká, těm se nohy jistí
A vykopnuli mě do třesuté ulice

Kam se podíváš, všude samý hluk
Nadržené železné stroje
Jen na výkladech chyběly nápisy
Nenahýbejte se z oken

Momentky letního dne

V metru seděly gigantické dívky s velkými kufry
Opálené, měly bicepsy pomalované zprava doleva
Fixy Arabů jim na paže nakreslily polevu srdíčka

Koukal jsem jak vyzývavá visačka z tuniské pláže
Zabrala kus bagáže, na okenici si ji lidé prohlíželi
Pražský Pepíci čichali v nachu popisky orgasmus

Obřice nežily v žádném marasmu, chtěly jen páže
Na puse měly čmouhy kafe, medový flek s ořechy
Echt orgány hnaly lidem do tváří chtěné neplechty

Čítali gáži z jejich pršáků, pak vystoupily na perón
Také jsem někam spěchal, kdesi běžel dekameron
Kufry, kamery, šel s maníky za kolosy na schody

Jak milí prduši, pochodoval u mamutic v balanci
Drhnul o palici madla, a když zahruly, šel za nimi
Do stínu Františkánské zahrady šlapat na slunce

Na všechna ta horka letních dnů
Raz a dva